

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефон: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 146. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 1-го ЛІПНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JULY 1, 1980 No. 146. VOL. LXXXVII.

Відбувся І Установчий з'їзд Прихильників УНР

Нью-Йорк, Н.Й. (Пресова Служба Ради УНР). — У суботу і неділю, 21-22-го червня ц.р., у головній залі Українського Народного Дому відбувся І-й Установчий з'їзд Прихильників Української Народної Республіки, на якому було представлено з різних країн 35 делегатів з Канади 57 делегатів-членів і десять гостей.

До ділової президії з'їзду були обрані: голова А. Семенюк (Міннесота), секретар В. Рокенко (Канада), члени: Маруся Бек, генерал В. Філонович, Д. Кузик, І. Кедрин-Рудницький, д-р С. Горюхінський, д-р С. Ворон, Д. Мельник, проф. М. Воскобойник, отаман І. Лютий-Лютенко.

До почесної президії були обрані: генерал В. Філонович та ред. І. Кедрин-Рудницький. Головним змістом і завданням з'їзду була тема оздоровлення атмосфери та відносин на терені ДЦ УНР привернення правопорядку і конституційності Тимчасового Закону від 10 червня 1948 року, на основі якого була завершена консолідація українських політичних сил на чужині та створена Українська Національна Рада.

З'їзд особисто привітали репрезентанти українських політичних середовищ, що були співтворцями УНРади: ОУН(м), від селянської партії, УРДП, УСР, УНДО. Також були привітані від Асоціації Українців Америки, від УДР, від молодіжних організацій та писаних привітань від Українського Народного Союзу.

Головні і вчорашні доповіді на теми політичних аспектів, бачення отану і майбутніх завдань цієї Ради Прихильників виголосили ред. І. Кедрин-Рудницький, А. Семенюк і д-р Маруся Бек. Засяг діяльності Ради Прихильників УНРРеспубліки охоплює усі країни вільного світу, головні терени Америки, Канади та Європи. Під сучасну пору вже

„Римляни” розповідають про Малу Папську Семінарію

Під час відвідин у редакції: (зліва): о. Євген Небетняк, Володимир Сохан, головний секретар УНСоюзу, мгр Уляна Дячук, головний касир УНСоюзу, ред. Любов Колесницька, проф. Богдан Татариш (Англія), Андрій Ганкевич (Йонкерс, Н.Й., ЗСА), Роман Ліпа (Есен, Німеччина), Андрій Сімік (Мюнхен, Німеччина), Павло Лоза (Філадельфія Па., ЗСА), Андрій Ціховляз (Йонкерс Н.Й. ЗСА), Михайло Гузан (Ноттінгем, Англія), Аскольд Горасцький (Філадельфія Па., ЗСА), Тарас Карпюк (Міссисага, Канада) і матері учнів — Люба Ціховляз та Іванна Ганкевич.

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Л.К.). — У середу, 25-го червня ц.р., тут до приміщення Головної Канцелярії УНСоюзу і в-ва „Свобода” загодили студентів Малої Папської Семінарії в Римі, ректором якої є о. Володимир Гринишин, а шкільним завідуючим є о. Євген Небетняк чину СБД, який прибув з цією групою на американський континент, 19-го червня ц.р. Разом із студентами був їхній професор Богдан Татариш, колишній студент цієї семінарії, та батьки семінаристів цієї школи Зенон Ціховляз з дружиною Любою і Іванна Ганкевич.

Отець Небетняк у розмові з редактором поінформував, що в семінарії сьогодні є 50 семінаристів. Їхня вишкільна мова — українська, крім неї вони ще навчаються грецької, латинської й італійської мов та обов'яз-

(Закінчення на стор. 3)

Картер відмовляється від негайного зменшення податків

Вашінгтон. — Секретар Департаменту скарбу Вільям Міллер заявив у неділю, 29-го червня, на телевізійній програмі „Питання і відповіді”, що президент Джиммі Картер не підтримує домагає деяких сенаторів і конгресменів, між якими є дуже поважне число впливових демократів, щоб Конгрес негайно розпочав дебати над зменшенням податків. Міллер, погоджуючись з Президентом, заявив, що першочерговим завданням Уряду є придушення консервативної політики в економічних справах, яка найменше витрачає грошей з федеральних фондів, не збільшуючи тим самим дефіциту, що, на думку Уряду, є корисним для зменшення інфляції.

Виступ секретаря скарбу був першою урядовою реакцією Уряду на численні запити з Капітолом і тиск законодавців, щоб Картер негайно заініціював дискусію в Конгресі у справі зменшення податків. „Я думаю”, — заявив Міллер у запланованій телевізійній програмі, — що ми не повинні робити жадного потягнення, яке в будочному може тільки пошкодити заходам припинити інфляцію”. Міллер вважає, що кожний американець повинен домагатися чим може Урядові поборювати інфляцію і тим самим спричинитися до відбудови американської економіки.

Виступ речника Уряду, — кажуть політичні діячі, — це більше збільшить напруження між Білим Домом і Капітолом, де кожний другий, дотепер дуже лояльний демократ, готовий переключитися в табір республіканців, якщо прийде до обговорення справи зменшення податків, що її до речі, дуже підтримує республіканський кандидат на президенту Рональд Реген і багато інших провідних республіканців. Найбільше число законодавців схилилося до думки, що програма зменшення податків повинна розпочатися уже 1-го січня 1981 року. Реагуючи на виступ Міллера, деякі демократи заявили, що він зробив підрив назад, замість прямувати вперед і шукати кращої альтернативи у розв'язці важких економічних проблем. Очевидно, Міллер сильно заатакував пропозицію Регена про зменшення податків на 36 мільярдів доларів і назвав її нереальною програмою.

ЗСА задумують продкувати хемічну зброю

Вашінгтон. — До Вашингтону і до інших столиць західних країн вже від років надходять інформації про продукцію і вививаннях соєвських військових частин, особливо на теренах європейських країн, хемічної зброєю. Хемічна зброя і оборона перед нею стала невід'ємною частиною вишколу й вививаннях соєвських військ. Це змушує захід, а особливо ЗСА, до відповідних протизаходів.

Донедавна обсерваторії соєвської збройної сили припускали, що наявність хемічних гарматних стрілен у вививаннях військ, бомб, виповнених трійливими газами і газмасками та інші засоби захисту перед такою зброєю є тільки складовою частиною вишколу. Однак напад ССР на Афганістан виявив, що звичайні фронтові військові частини повністю вививані в

хемічну зброю і що та зброя є органічною частиною їхнього вишколу, а п'яжиття є нормальною регуляційною частиною ведення бою. Магнізування хемічної зброї в Афганістані таке очевидне і в багатьох випадках її життя проти партизан змусило ЗСА до застосування відповідних засобів для захисту.

Це змушує відповідальні американські чинники поновити продукцію хемічної зброї після довгої перерви. Перед Конгресом є законопроект, який має закінчити 11-річне мораторіум у продукції хемічної зброї, чого вимагають американські військові чинники; бо без такого закону оборона буде неповною. Проект закону передбачує асигнування 3,1 мільйона доларів на фінансування будови першої стадії фабрики нервового газу в Блэф Арсеналі у штаті Арканза.

В Америці

БАНКОВИЙ КАПІТАЛ У ЗСА ЗДОБУВАЄ щораз нові позиції в господарстві країни. Останні досліді про поділ шерів і акцій енергетичних компаній у ЗСА, виявили, що менше як 50 банково-фінансових інституцій має більше як 15 відсотків всіх енергетичних компаній. З огляду на домінуючу вагу енергетичних компаній у господарстві країни, банківський капітал, посідаючи таку велику частину уділів цих компаній, може відіграти контрольну роль у їхній далішній діяльності.

В НЬО ЙОРКУ ПІДНЕСЕНО ЦІНИ НА ПРОЇЗД підземкою з півдолара на 60 центів з понеділкою, 30-го червня. Старі „токени” замінюють на нові, які є тонші й менші.

ЦІНИ НА ЗОЛОТО В СВІТІ Й АМЕРИЦІ, ЯКІ БУЛИ на початку цього року досягли 800 дол. за унцію золота, були обнизилися в останніх тижнях до 500 дол. за унцію. В останньому півмісяці ціни поступово ростуть знову, й на 30-те червня досягли 650 дол. за унцію.

ЗІ СЛАВНОЗВІСНОГО ТРИМІЛЕВОГО ОСТРОВА в Пенсильванії, де був попувався радіоактивний реактор, і через що вся ця нуклеарна електростанція є замкнена, поступово в повітря випускають ті радіоактивні гази, що там зібралися від часу, як реактор попувався. Стурбованих мешканців того терену заспокоїли федеральний і штатовий уряди, відкликаючи на висліді наукового дослідження — що нема небезпеки для нікого з кількості радіації в газі, що його випускають.

НЕБАЧЕНО ВИСОКУ ТЕМПЕРАТУРУ ПОВІТРЯ заготовано в Даллас, Техас, де в четвер і п'ятницю, 26-го і 27-го червня було 113 ступенів Фаренгейта. В суботу, 28-го червня, було 112 градусів, а в неділю, 29-го червня — 108. Ця хвиля спеки спричинила 29 смертей у повіті Даллас, переважно старших осіб.

ПРЕЗИДЕНТОВІ КАРТЕРОВІ І ЙОГО РОДИНІ не вдалося провести кілька днів вакацій, 4-го липня, в Йосеміті Парку в Каліфорнії, бо для нього нема вільного місця в тамошній резорті, де всі кімнати вже були заздалегідь замовлені. Відмовити жим — Президент не погодився, бо це означало б відмову аж трьом сотням гостей. Відомо бо, що за Президентом завжди іде сила-силенна осіб, що їх завданням є дати про різні аспекти перебування Президента поза Білим Домом.

Справа закладників виринула на конференції НАТО

Анкара, Туреччина. — Справа американських закладників — дипломатів і працівників амбасаді З'єднаних Штатів Америки, яких, як відомо, захопили і держать в ув'язненні іранські екстремісти, прихильники теперішнього фактичного диктатора Ірану аятолли Хомейні, виринула на повну ширину на конференції міністрів закордонних справ Північно-Атлантичного Союзу (НАТО) в Туреччині при обговорюванні справи соєвської інвазії на Афганістан.

Другою важливою темою на конференції була справа скликання нарад 35-ох держав, сигнаторів Гельсінкських угод і перевірка тих основних прав, які були порушені окремими державами, зокрема прав людини.

В загальному інше погодження, що держави одностайно і сильно атакуватимуть в Мадриді Соєвський Союз за інвазію в Афганістані. Раніше справу американських закладників підносили в розмовах з дипломатами сімох індустриальних держав президент Джиммі Картер і державний секретар Едмунд Маскі, який продовжував цю справу також у столиці Туреччини. Деякі західноєв-

ропейські дипломати сугерували, щоб не говорити про цю справу за багато на міжнародних форумах, бо тоді, мовляв, будуть кращі вигляди для звільнення закладників.

Деякі не погоджувались, щоб супроти Ірану стосувати економічні і військові санкції. Також в Державному департаменті ЗСА панує переконання, що „тиха дипломатія” може більше допомогти розв'язати справи американських закладників, як голосні заяви і погрози. Цю тактику Державний департамент стосовує після невдалої спроби звільнення американців.

Е. Маскі заявив в Анкарі, що ЗСА займуть в Мадриді „ясне і тверде становище”. Гостро критикував Соєвський Союз за агресію на Афганістані міністр закордонних справ Західної Німеччини Ганс Дітріх Геншер заявляючи при тому, що Німеччину не можна буде поризити з іншими державами, як це задумує Москва. Маскі намагався доказувати, що ЗСА все ще злібі відіграють роль лідера вільного світу і що привернення довіри західноєвропейських держав до Вашингтону є дуже важливою справою.

У світі

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ СПРАВ КНР в Пекіні видало рішучу остроту в'єтнамців, що Китай підтримає Тайланд всіма потрібними засобами, якщо в'єтнамці повторять свої напади на нього. Китайське міністерство закордонних справ у своїй остроті не виключило можливості життя зброї в обороні Тайланду. Знаючи рішучу політику КНР, не можна легковажити цієї перестороги збройного втручання Китаю у випадку повторення в'єтнамських нападів на Тайланд. Китай назвав в'єтнамські напади на Тайланд „важкою небезпечкою” для світового миру і для інтересів Китаю.

У НОВОМУ СВОЄМУ ПУБЛІЧНОМУ ВИСТУПІ аятолла Хомейні звинуватив „інфільтраторів в тюрбанах” у тому, що вони послаблюють іслам. Виразно йшлося про ісламських релігійних фанатиків в Ірані, які на чолі з аятоллою Бегешті намагаються підпорядкувати всі державні справи й увесь уряд магометанському клерові та його політиці. Власне ісламські фанатики дотепер не допустили покликати прем'єра в Ірані і перешкоджають створенню нормально функціонуючого державного уряду. Деякі далішні інформації вказують, що серед ісламського фронту появилися шліни. Газета „Ісламська революція” помістила статтю, у якій осуджується ісламську молодь, що „робить децизі, які належать державним урядам”.

КОРОТКЕ ПЕРЕМІР'Я ПОМІЖ УРЯДОМ Роберта Мугабе і Африканського Народного Унію, очоленого Джошуа Нкомо, в республіці Зімбабве зазнає перебоїв. Щораз частіше трапляються випадки нападів прихильників Африканської Народної Унії на державні установи, станції поліції тощо. Прем'єр Мугабе виступив у парламенті проти таких випадків і заявив, що уряд мусить жити сили, якщо вони не будуть припинені. Джошуа Нкомо і його Африканський Народний Унію підтримував Соєвський Союз у часі визвольної боротьби чорного населення в колишній Родезії, що стала тепер Зімбабве. У виборчу групу Мугабе здобула подавляючу перемогу й перший уряд Зімбабве очолює Мугабе. На підставі обоюдної порозуміння Джошуа Нкомо і деякі його прихильники ввійшли до уряду Мугабе.

ЩОРІЧНІ НАРАДИ МІНІСТРІВ закордонних справ НАТО відбулися в Анкарі, Туреччина. Питання соєвської інвазії на Афганістан, проблеми миру на Близькому Сході, загострені конфлікти в Південно-східній Азії, викликані в'єтнамськими збройними проникненнями на терени сусідніх держав, були темою тих нарад. Ухвали конференції семи держав у Венеції стали підставою для висновків нарад в Анкарі. Франція й Англія видвинули ще раз палестинську проблему. Це дало привід державному секретареві ЗСА Едмундові Маскі зайняти до цієї проблеми становище, і він у своїх виступах підкреслює, що ЗСА разом з європейськими державами прагнуть бачити автономію арабів у Ізраїлі, але ніколи не погодяться на створення незалежної держави на західному березі Йордану. Поминаючи всі інші аргументи проти, він наголосив, що незалежна палестинська держава стала б джерелом ще поважнішого ускладнення ситуації в тому обшарі, і воно породжувало б постійні збройні конфлікти.

ТАСС, СОВЕТСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО, яке є головним рупором Кремля, від довгого часу веде неперервну кампанію особистих нападів на президента ЗСА, Джиммі Картера. Ця кампанія ведена типовим, загальноновідомим соєвським стилем, не лише сухої нитки на Президентів й звинувачує його в усіх лихах світу. Останньо ТАСС почав погрожувати Президентові, мовляв, „ми йому дамо гідну відповідь”, якщо Президент не перестане свої кампанії за вивід соєвських військ з Афганістану. Та найгірше розізлив кремльських лідерів виступ президента Картера з пропозицією допомогти Соєвському Союзові вийти з афганської кризи. Власне ця пропозиція поставила й найважливіше перед очі факт величезної помилки соєвців з нападом на Афганістан і втворила нестерпну для Москви ситуацію.

ДМИТРО ДУДКО КАЄТЬСЯ

Москва. — Чималою сенсацією в Москві був виступ православного священника о. Дмитра Дудка в п'ятницю, 20 червня, в телебаченні, який відчитав покаяну заяву, відкликаючи і засуджуючи усі свої попередні виступи й писемка. Після того його відвезено до дому в Москві, де вже на нього очікувала його дружина.

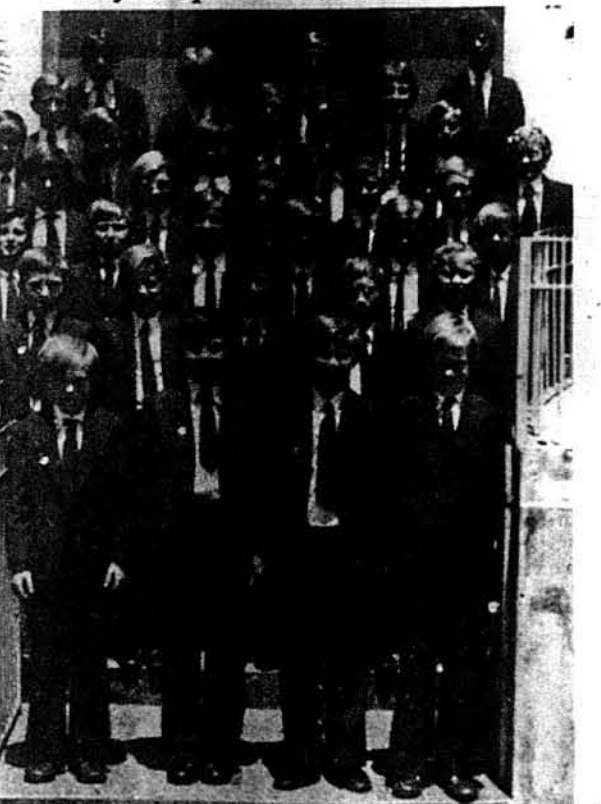
Переведені з початком цього року в Москві і інших містах ССР арешти священників і релігійних діячів привернули до себе увагу тим, що арештовано популярного о. Дудка, та інших осіб відомих на заході. О. Дудка арештовано 15-го січня після дуже основних розшуків у його мешканні. У своїй покаяній заяві о. Дудко сказав, що його виступи в обороні релігії були на ділі виступами проти соєвської влади. Він засудив свої зв'язки із західними журналістами та з туристами зі Заходу і поінформував, що він передавав ім різні матеріали до друку у пресі та інші інформації. При цьому він подав деякі прізвиська, між іншими кореспондента Нью-Йорк Таймс-у Кристофера С.Рена

БУКОВСЬКИЙ ПЕРЕСТЕРІГАЄ ЄВРОПУ

Брюссель, Бельгія. — Колишній політичний в'язень соєвських концтраційних таборів і психіатричних заведень, Володимир Буковський виступив з пересторогою на дводенній конференції скликаній Європейським парламентом, шлію якої є випрацювання рекомендацій на Мадридську конференцію.

Виступаючи як офіційний дорадник у справах громадських прав у Соєвському Союзі, Буковський заявив, що він розчарований до певної міри дотеперішнім становищем європейських парламентаристів, які хочуть шукати в Мадриді якогось погодження між Західною Європою і Соєвським Союзом. На прикладі соєвського військового вторгнення до Афганістану, — заявив Буковський, західні країни повинні вже нарешті зайняти тверду постанову, а не надіятися на якийсь нереальний компроміс з Буковський.

В дусі братньої любови

Працівники Головної Канцелярії Українського Народного Союзу та видавництва „Свобода” вшанували пам'ять померлих співробітників: бл.п. проф. Михайла Лісогоора і бл.п. Степана Курляка, та брата співробітників бл.п. Трохима Леуша пожертвами на закупівлі Служби Божі і на допомозі бідим сиротам-студентам Малої Семінарії-гімназії св. Йосифа в Прудентополі, Бразилія. Ці пожертви прислали двома чеками, разом на суму 212 дол. о. Володимирів Бенедиктові Мельникові, ЧСВВ, від якого скоро після цього напіли листи з подяками за одержану допомогу на виховання нових українських священників, яку приділено трьом студентам сиротам. Разом з цією подякою о. Володимир Бенедикт Мельник, ЧСВВ, прислав світліну групи бідних студентів Малої Семінарії-гімназії св. Йосифа, яких утримують отці Василіани при допомозі пожертв від українців з Америки і Канади. Всіх студентів в Малій Семінарії є тепер 132. Навчають їх Отці і Сестри Василіани (жн).

ПРИГАДКА

Пригадусмо всім ВШ Передплатникам „Свободи”, що з днем 1-го червня ц.р. одержують англомовний „Український Тижневик” тільки ті передплатники щоденника, які вислали замовлення і належну передплату „Українського Тижневіка”. Для вигоди тих передплатників, які бажать одержувати „Український Тижневик”, але ще не вислали такого замовлення і передплату, поміщуємо в цьому числі відповідний формуляр, що його можна вирізати і переслати вивиножено разом з чеком передплати до Адміністрації „Свободи”.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1983

Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст Редакції. Редакція застерігає своїх право в потреби виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущаючи за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСовоу 65% мис. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Черговий покаянник

Тим черговим покаянником у СССР, бо тільки там публічно каються за свої думки і їх засуджують, став шкільним вчителем у світі православних священик Дмитро Дудко. Отця Дудка арештовано 15 січня ц. р. під час ширшої акції проти церковних діячів, священників і віруючих, а тепер звільнено. Після виступу перед московським телебаченням органи відвели його додому, де на нього чекала його дружина, яку задержали повідомлено.

О.Д.Дудко став популярним з початком 70-х років, коли він у своїх виступах в одній із московських церков являв і виразно почав критикувати союetskyy владу. Проповіді його стали притягати щораз більше слухачів, а запити від них і його відповіді розкривали щораз нові сторінки підсоюetskoy дійсності. О.Дудко не приховував відомості йому фактів про партійне й державне насильство над віруючими, про численні порушення союetskoy конституції і законів найвищими представниками державної бюрократії і партійних чинників, про переслідування простих і чесних громадян з їхніми родинами за їхню віру в Бога. Закордонна преса часто згадувала про його виступи й друкувала різні матеріали з релігійного життя у СССР, пов'язані з діяльністю о. Дудка. 1974 року органи союetskoy влади заборонили о.Дудкові правити Служби Божі й виголосити проповіді в Москві й на вимоги влади церковні чинники перенесли його до підмосковської місцевості Гребнево. Однак мешкання о. Дудка в Москві не конфісковано й не переселено його до Ірбева. Не раз його брали на допит до КГБ і до міліції, але завжди повертали додому, аж 15 січня після дуже основної ревізії, переведеної в його мешкання, арештовано, а прокуратура відкрила справу.

Несподівано в п'ятницю, 20-го червня о.Дудко виступав перед московським телебаченням і відчитав з аркуша паперу засуд до теперішньої діяльності, накинених на закордонних журналістів і туристів, з якими він зустрічався, назвав їх "агентами розвідки", поінформовав, кому з них він передав матеріали до друку, а союetskyy владу похвалив за її людяне, законне поступування.

Виступ о. Дудка, очевидно, зразу став міжнародною сенсацією, якій аналітики підсоюetskoy життя присвятили чималу увагу. Відразу стало ясно, чому саме тепер переверли "органи" такі "екзотичні" з о.Дудком. Ім конче треба було применшити наслідки появи за кордоном звіту Ради для справ культури при кабінеті міністрів СССР, який видрукував повністю православний Вісник у Парижі. Хоч цей звіт, в "Свободі" інформацію про нього подано в ч. 3-го червня ц. р., його автор, заступник голови Ради В. Фуров, і написав із більшовицьких позицій як звіт для ЦК КПСС, але все таке в ньому об'єднано засуду на маніпуляції КГБ Російської православної церкви, над повним підкоренням тієї церкви поліційній системі.

Після виступу о. Дудка нерозв'язані залишилися питання, чи його зломано, а чи може він був втичкою КГБ, роками виконувати функції священика згідно з давніми йому інструкціями, а накінце "по плути" був арештований і тепер виступає так, як треба владі. Поки що замало є даних, щоб могли відповісти на ці питання. Так чи сяк, якщо поліційні органи моральним натиском, а може й погрозами зломали о.Дудка, то це викличе у світі даліший засуд союetskoy режиму й поглибить погорду до нього, а коли ж вони зловживали його довірою і людськими слабкостями, то цей засуд і погорда будуть ще глибші.

ПРЕДСТАВНИКИ ЯПОНСЬКОГО КОНЦЕРНУ, який повинен продовжувати побудову величезного петрохемічного комплексу в Ірані, заявили, що він відмовився від роботи, доки іранський уряд не звільнить американських закладників. Роботи над побудовою того комплексу розпочато вже раніше, однак у зв'язку з бешкетами, які творили ісламські фанатики закордонним фірмам, японські мусли робити припинили. Іранському уряду залежить на продовжуванні робіт у зв'язку з важким господарським положенням і зростаючою господарською кризою.

На тему проблем і завдань української преси не можна ніколи написати забагато. І тому треба бути вдячним таким нашим передовим журналістам, як: Роман Рахманний і Іван Кедрин, які постійно видивають це питання на сторінках нашої преси. Стаття ред. Кедрина п. 3. "Із актуальних проблем української преси" ("Свобода" з 12-го червня 1980 р.) цінна тим, що синтезує історичні критерії, якими мала б керуватися наша преса з особливим наголосом на журналістичну етику.

Редактор Кедрин, наводячи деякі, — як він пише, — "безперечні істини", які має визнати наша преса, пише м. і. так: "Те, що у пресі існують вільні державних країн є настільки ж ясне і зрозуміле, що не грає ролі в праці професійних журналістів-ідеологів становить найважливіше завдання української вільної преси". Ствердивши далі, що наша преса стоїть непокрито на позиціях українського державництва, автор далі пише: "Коли йдеться про принциповий підхід до проблеми державництва, то вся українська вільна громада солідарна і об'єднана, — вона поділена у підході до питань тактики і, на превеликий жаль, роздуває ці по суті другорядні рівнобності до розмірів принципу та конфліктів".

Мені важко погодитись із наведеними вище пропозиціями автора. Грає в наші пресі ідеологія насправді таку важливу роллю? Яка ідеологія? Якщо під концептом "ідеологія" автор розуміє патріотизм (державницький підхід) — то це в порядку. Та державницький, не-союetskyy підхід, можна назвати нашою ідейністю, вірністю національним ідеалам, але не ідеологією.

Недавно шеф бюро "Нью Йорк Таймсу" у Вашингтоні, Гедрик Смит, помітив дошлу статтю у цьому прес-тижневиці про новозорганізований штаб висококваліфікованих до-радників при республіканському кандидатурі на президента ЗСА. Роналдові Регенові. Досі покликано 90 визначних американців, спеціалістів в справах американської закордонної політики, оборони ЗСА та Союetskoy Союзу. Між ними є також проф. Лев Е. Добрянський, президент УККА та професор економіки у Джорджтаунському університеті.

Аналізую та інтерпретую політичну лінію Союetskoy Союзу займається т.з. "А Команда" ("А Екіпа") при американському Уряді, яка досліджує та інтерпретує політичні потягнення СССР. Крім того, поза урядовою групою існує друга група експертів, яку називають "Б. Командою", і яка, звичайно, є більш свободна у своїх при-

Микола Бараболяк

ДО ПИТАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

Ідеологія — це витвір останніх сотні літ. Наука посягнула ідеології на дві основні втіки: тоталітарні і демократичні. Тоталітарні — це нацизм (фашизм) і комунізм. Демократичні — це демократичний капіталізм і демократичний соціалізм. Націоналізм, якщо він не відвернувся до нацистських нахилів, не вважається "ідеологією", а радше синонімом патріотизму. Коли говоримо про себе, що ми "націоналісти", а розуміємо під тим концептом український патріотизм, то безсумнівно кожний із нас підпише під тим іменням "націоналіста".

У нас насправді немає наявних ідеологічних різниць. Такі є, наприклад, у Західній Німеччині, де йде конфронтація між соціалістичними настановами Соціал-демократичної партії, "християнським" капіталістичним тенденціям християнських демократів. Про ідеологізм можна навіть говорити в ЗСА, де Реген підкреслює сильніші принципи вільного ринку і обмеження федеральної влади, коли Кеннеді промовує шлях поширення вельфизму і тягне більше в бік соціалізму. В демократичному світі загально заважаються сильні струї в напрямі дальшого "удорожнювання" капіталізму "соціалістичними" реформами, щоб він міг таким чином устоятися успішніше перед наступом союetskoy союзації у питомій советам формі державного капіталізму, який можна називати "комунізмом" тільки умовно.

Коли б ми чинили спречалю в пресі про це, яка

найкраща соціо-політична система для вільної України, зокрема чи прийдемо нам хоча на час задержати там державний капіталізм, чи завести соціалізм англійського, німецького, або шведського зразків, застановились чи господарку України організувати на кооперативних принципах, чи Україні відповідала б державна система президентського типу, чи чисто парламентарного і тим подібне, що можна б сказати, що ідеологія становить найосновніші завдання нашої преси, — як впевняє ред. Кедрин.

Та ми не покладаємось на те, що шляхом промовування такої чи іншої ідеології (як колись Ленін, чи Гітлер) ми доб'ємось права для українського народу. Більшість із нас вважає, що, що нам на потребу, то більш наявної любові до нашої Батьківщини — патріотизму і після болочних невдач більше наполегливості у наших вільних змаганнях. Ми більше говоримо і пишемо про те, що робити, щоб досягти нашої мети. А це тоді мова про тактику. І це найбільш важливе. Бо можна змобілізувати найкращі сили, але не застосувавши відповідну до обставин і часу тактику, яка може мати вигляди на успіх — програємо знову.

У нас зарисовуються інші два табори політичної думки, якщо мова про вибір тактики для досягнення нашої мети. Вся суперечка у нас іде в тому напрямі, чи нам надіятись, чи готуватись нині до "збройної боротьби" в рамках якоїсь

майбутньої мілітарної глобальної конфронтації, чи рахуватись із існуючою міжнародно — політичною системою, вкладаючи у боротьбу за "людські і національні права".

Очевидно, ніхто не може мати монополію на "правду", і годі бути пророком і передбачати з цілою певністю, котра тактика виявиться успішнішою. Але питання нашої вільної тактики дуже серйозне, ці справи треба обговорювати, і тому мені так важко погодитись із думкою, що ми "роздували" питання тактики, — як твердить ред. Кедрин.

У нашій еміграційній пресі, на жаль, пишеться радше забагато на теми, які ред. Кедрин кваліфікує, як "ідеологічні". Наша преса переповнена "ідеологічними" проповідями, а дуже мало говориться про те, як конкретно діяти, щоб досягти спільної нашої мети. Старше покоління звикло до тієї риторички і нею захоплюється. Не так молоді люди. Ім, вказавши мету, треба конкретно подати методи діяння. І мало того. Молодим людям треба показати шляхи дії, таку тактику, яка в конкретних умовах має якийсь вигляд на успіх, а не напоювати її "ідеологією".

Що, отже, на потребу, то більше дискусій на тему як здійснювати наші національний ідеал, чим говорити про той ідеал. Тому годі погодитись із поглядом ред. Кедрина, що питання вільної тактики "другорядні", і в нашій пресі "роздути".

У дискусії над тактикою, над способом здійснення ідеї, зарисовується ядро, хто мислить і діє серйозно, а хто тільки жонглює патріотичними фразами. Преса не повинна бути тереном риторичних вправ на тему, яку ред. Кедрин називає "ідеологією".

бу. Згадано про такі особи, як: Генрі А. Кіссінджер, Еліот Л. Річардсон, Джеймс Шлесінджер, Дональд Румсфелд, Джон Б. Коналлі, Вільям Е. Саймон, ген. Александер Гайг, сенатори Джон Тонер і Говард Г. Бейкер та інші.

Із цього висновок, що кличем республіканської виборчої кампанії буде теза, що мир можна досягнути збільшенням сили Америки а не — як це твердить республіканці шляхом — "зиг-закувати" закордонної політики президента Картера, яка заохочує союetskyy стратегії до різних імперіалістичних авантур, знаючи, що Америка не буде активно реагувати на їхні збройні ескапади в Азії чи Африці.

Професор Токер пише: "Ми зрадили себе самих, заохочуючи росіян на всякі виборки — з причин нашої уникання конфронтації та нашим майже психопатичним бажанням ніколи не повернутись до американського досвіду в В'єтнамі".

Та шляху рекрутувалася здебільша з Поділля, Підляшшя, Волині, Полісся та Червоної Русі (Галичини). Це була українська, чи живаюча давньої термінології, руська шляхта, що найдовше задержалася при грецькій (православній) вірі та яка, до речі, по Берестейській унії, була синонімом української ідентичності.

У своїй монографії Липинський дає відсіч польському лавратові Нобеля, Генрикові Сенкевичеві, що в своїй повісті "Вогнем і мечем" представляє повстання Хмельницького тенденцією, як змагання двох сил польської шляхти, що вважала себе носіями цивілізаційної місії на сході Європи, та збунтованих кріпаків і козаків, носіїв хамства та анархії. Ця повість сповнена ненависті і погорди до українського народу, стала отруйним посівом у душах його земляків, що у висліді викопало глибоку прірву між обома народами. Масова участь української шляхти у всенародній повстанні проти колоніальних гнобителів України, змінила його характер з соціального на політичний. На думку Липинського, те повстання стало горнилом відродження українського народу. Деякі порівнюють гетьмана Богдана Хмельницького з Лордом Протектором Англії, Олівером Кромвелем. Те порівняння насувається логічно кожному, хто знайомилий з історичними повстаннями з ХУІІ сторіччя. Хоч у порівнянні з Кромвелем, Хмельницький був у далекі гірші положенні, не маючи ані вишколеної адміністрації, ані професійних дипломатів, ані належної збройної військової, не згадуючи вже про порожню "державну" скриньку та відчужені, з усіх сторін, державні границі, які треба було постійно боронити.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЧИ НЕ ПОРА ПОДАТИ СОБІ РУКИ?

Мабуть ще ніколи ми не були більше розсварені, як сьогодні. У нашій, часом може і слушній, погоні за своїми "раціями", ми такі посушили надно далеко. І хто слідує за тими нашими гарячими дискусіями, то мусів би зауважити деякі дійсно дуже підозрілі моменти. І коли нам уже часом бракує "пороху" для дальших атак, то все-таки спритно додає нові матеріали, щоб та дискусія продовжувалася. Виявляється, що той "хтось" має все якісь документи, щоб у відповідний для нього момент їх подати до відома, а ми, чомусь в поспіху робимо нові реверси, даємо нові коментарі. І коли ми над цим застановимося, як дивно, чому деякі з нас досі те робили й далі роблять. Ми мусимо однак погодитись із фактом, що ті гарячі дискусії, хоча може часом допомагали деяким уточненням, до тих чи інших питань, в основному, однак, вони рішучо нашої справи не допомагали і не допомагають.

Сьогодні відбуваються дуже складні і серйозні дії з боку ватиканських кіл у відношенні до наших церковних справ, зокрема, як ця мова про останній Синод українських католицьких влади. Проте треба з пряминістю ствердити, що вся наша громада і преса (за незначними винятками) прийняла всі зазначені речі з обережністю. А це вже значить дуже багато, якщо порівняти подібні ситуації в минулому.

Але сьогодні існує ще багато інших т. з. спірних справ, які заповнюють сторінки нашої преси, над якими дискусують по всіх можливих зборах. Багато із тих спірних справ і концепцій є дуже дразливими характеру і тому не все надається на публічну дискусію. Однак якщо в когось є ширше серце і патріотизм, тоді всі спори не так важко зрозуміти.

Виявляло б, що вистачить однієї спільної зустрічі-партнерів, ширших патріотів і за "одну ніч" ті всі спірні справи можуть зникнути. А тоді замість витрачати час і чорнило — для боротьби з

"втіряками", можемо зосередити наші зусилля для боротьби за дійсно істотні цілі нашої вільної програми. Ніхто не хоче бути погубленим, щоб так не могло бути, якщо б ми дійсно щиро постаралися взаємно себе зрозуміти і були менше наставлені на внутрішню боротьбу. Мабуть, дуже часто несвідомо діємо в дусі інтенції наших ворогів: КГБ і російських шовіністів.

Незабаром відбуватиметься Конгрес УККА. Як що наш теперішній запал до внутрішньої боротьби перейде на цей Конгрес, то ми можемо цей Конгрес пережити, як один із найгорніших днів нашої громадської і політичної дійсності. Тому нам треба єдності і консолідації. У протилежному випадку, якщо це не стане таким же, як раніше, віддалити від УККА велику, якщо навіть не більшу, частину нашої суспільності. А це буде шкода, що її нелегко можна буде напружити. Математична більшість не все заступить квалітативну більшість. Та квалітативна більшість відкачнеться від наших справ і того гріха нам ніхто не простить. Тому, мабуть, прийдеться ще раз апелювати до наших союзів і професіоналів, щоб вони пробували збалансувати ситуацію. Дехто має менше почуття відповідальності, а дехто більше. Пробуємо поширити коло людей з більшим почуттям відповідальності. В нас, мабуть, ніколи не бракувало і не бракує патріотів, ми лише, однак, не вміємо політично думати.

На мою думку, існує багато можливостей для відпущення наших внутрішніх конфліктів і нехай кожен із нас, кому насправді дорога українська справа, — додасть свою цеголку в тому напрямку, включно із публічними закликами до "воюючих сторін", щоб замість гострих мечів проти себе, додати гострини їх для боротьби з дійсними ворогами українського народу. А їх маємо доволі.

І. Я. Хамуляк

Нюарк, Н. Дж.

Вступайте в члени УНС

"Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках "Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріалу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

Лев Якевич

СТАНІСЛАВ МИХАЙЛО КРИЧЕВСЬКИЙ

(Монографія про українського фенія).

(1)

Відомий зі своєї наукової видавничої діяльності східноєвропейський Дослідний Інститут ім. В. К. Липинського у Філадельфії опублікував в українській перекладі історично-політичну студію, автора, "Листів до братів хліборобів" Вячеслава Липинського про участь шляхти у великому українському повстанні, під проводом гетьмана Богдана Хмельницького та вагому роллю в ньому полковника Михайла Кричевського.

Ця 637-сторінкова книга становить II том письменницької спадщини В. Липинського, повне видання якого, включно з архівом та студіями про нього, розраховане на 25 томів. Це унікальне видання, так як два попередні, появлялись коштом грошової фундації (у висоті 36,000 дол.) Дмитра Микитюка з Вінніпега, Канада.

Ця пропам'ятна книга, що, крім монографії про Михайла Кричевського, вмішувала також ревізію історично-наукову студію "Україна на переломі", була призначена для поширення державного знання про контроверсійний період польсько-української війни в роках 1648/49 серед українських, спольонених родин на Правобережжя, з метою розбудити в них свідомість їхнього національного походження, а може й бажання повернути до народу своїх предків.

*) Фенія-фенія, виводиться від давньо-іранського слова — фен, назва героїв, які поклали свої голови за незалежність Ірану в 1850 роках.

На жаль, цей вагомий та політично гарно запланований задум не увінчався успіхом із-за скорого спалаху Першої світової війни, що закінчилася більшовицькою революцією, в якій майже всю шляхетську верству в Україні, що користувалася польською розмовною мовою, фізично знищено. А все ж таки, навіть тих кілька одиниць, що перейшли ревіндикацію своєї національної ідентичності, чи то під впливом писань Вячеслава Липинського, чи з власних спонук залишили нестерпний слід своєї ідентичності в житті українського народу. Вистає задати професора історії та вчителя М. Грушевського, Володимира Антоновича, поета Павла Свенціцького, поета Тадея Рильського, письменника Галину Журбу та, чи не найважливішого за всіх, митрополита Андрея Шенгітського. Проте ця листа була б неповною, якщо б не включили до неї автора монографії про Михайла Кричевського Вячеслава Липинського, який хоча походив з чисто польської шляхетської роду, став українцем із власної спонук, сповнений чару української землі, любові до його народу та викидів совісті за всі історичні кривди, які його земляки чинили законам мешканцям України. Тому не слід дивуватись, що в тій монографії він присвятив свою увагу, саме тій частині української історії, яка струнула найдуше польсько-українськими взаєминами, а саме великому українському повстанні під проводом гетьмана Богдана Хмельницького. Це повстання спалахнуло по шлі Україні, неначе пожежа лісу: воно було криком зболілої української душі, стопань людської гідності та виявом спротиву проти нелюдських знущань непогамованих польських гнобителів.

"Хоч і в інших країнах бувають реbelie, — писав в своїх спогадах про те повстання литовський канцлер, Олбрехт Станіслав Радзивіл, — проте ніде не була вона така жорстока, як у нас у Польщі, бо ніде не гнобили підданих так, як у нас". Ціла Русь, як довга і широка стала сценою жорстокої та соціальної боротьби, в якій взяли участь усі шари українського суспільства включно з українською шляхтою. Її участь в українському повстанні 1648-49 років Вячеслав Липинський вважав переломовою для усієї нашої історії.

У протилежності до польської, російської, а навіть, частково, української історіографії, які навітрили це повстання як селянський бунт при допомозі козаків проти савої польських землевласників, Липинський підходить до тієї проблеми та, на основі нових історичних джерел, найденних в архіві кн.Чарторських у Кракові, в музеї ім. Емерика Гуттен-Гайського та Архівах міста Кракова, Львова і Королівства Польського у Варшаві, вказує, що в повстанні Хмельницького брало участь понад 8,000 шляхти, яка по перших перемогах Хмельницького масово перейшла на його сторону та займала в його війську, уряді та адміністрації всі ключові становища.

Та шляху рекрутувалася здебільша з Поділля, Підляшшя, Волині, Полісся та Червоної Русі (Галичини). Це була українська, чи живаюча давньої термінології, руська шляхта, що найдовше задержалася при грецькій (православній) вірі та яка, до речі, по Берестейській унії, була синонімом української ідентичності.

Якщо його військо було забезпечене харчами і зброєю, якщо йому не бракувало спритних шпигунів та агентів, та якщо, врешті, вдалося покласти "на лопатки" одну з найбільших мілітарних потуг Європи, якою в тому часі була Польща, то це була особиста заслуга Богдана Хмельницького, неперевреного організатора, полководця та адміністратора. Але, не менша заслуга в тому була також його талановитих козацьких старшин та цивільних дорядників і співпрацівників, що рекрутувалися з-поміж високоосвіченої верстви української шляхти та абсолютів Могиллянської Академії.

На канві тих історичних подій, що покотилися широким відлунням по шлі Європи, Липинський тче чудовий килим всіх аспектів молодого української держави, її світлі і тіні і важливої участі у її творенні української шляхти. Перед нашими очима, немов у калейдоскопі, пересуваються такі величні постаті представників тієї шляхти: Іван Виговський абсолют Могиллянської Академії, генеральний писар Хмельницького та пізніший гетьман України, палкий опозиціонер та захисник Русі Адам Кисіль, польський сенатор, якому, проте, "жаль за мастностями" не дозволив приєднатися до збунтованої Русі, Юрій Яромолч, що займав високе становище в канцелярії (міністерстві) Хмельницького, полковник Станіслав Морозовський-Морозенко, полковник Іван Теодорович-Богун, Михайло Степанович, син Новгородського каштеляна та княгині Соломирецької та шурин гетьмана Івана Виговського, Іван Демович Креховецький, брат Теофана Овруцького архимандрита, один з найбистріших дипломатів Богдана Хмельницького, брати Нецай, брати Немирчичі, Гуляницькі та найінтелігентніший та найспокійніший, поруч Івана Виговського та Івана Креховецького, Павло Морковський, генеральний писар, а пізніше гетьман, відомий під прізвиськом Тетері з своїм двоюрідним братом, Іваном Брюховецьким, став одним з спричинників деморалізації серед козацького війська та початку руйнівної доби України.

(Продовження буде)

Ще один гуцульський храм...

Українське Світове Об'єднання Гуцулів, а раніше перед ним Гуцульська Рада воскресили на американському континенті чудовий фрагмент гуцульського побуту — Храм. Важко передати словами зміст цього торжества. Його треба пережити. Маю на увазі — очевидно — оригінальний гуцульський храм, що відбувався, а може відбувається й тепер, на Гуцульщині. Еміграційний храм — самозрозуміло — не має усього колориту, притаманного оригінальним храмам. Все ж таки еміграційний храм вносить у сірі еміграційні будні промінчик світла і подих тепла, без яких гуцульська душа не могла б уже обійтися.

Святий Юрій мусить дарувати тутешнім гуцулам, що храм у його честь влаштовують вони в непереможному його імені. Так вимагають обставини еміграційного життя. Святий Юрій мусить простити тутешнім гуцулам те, що вони міняють місце храму.

Цьогорічний гуцульський храм відбувся в суботу і неділю 24-го і 25-го травня на оселі Українського Братського союзу „Верховина“, що уляє з себе верховину не тільки з назви. Це справжня верховина, яка створює ілюзію рідних Карпат. Ілюзію Гуцульщини створює чудова церква в гуцульському стилі, що разом із дзвіницею красується на ґрунті оселі.

Учасники храму почали з'їжджатися вночі в суботу 24-го травня вранці. А дехто приїхав ще попереднього дня. В дообідні години в суботу відбулася реєстрація учасників храму. Перевела її секретарка УСОГ Василина Петришин. Офіційне відкриття храму відбулося в суботу о год. 3:30 по полудні, в просторій залі „Верховина“, де на поклик трембіти збиралася учасники, а з ними спеціально запрошені гості — колишній український дисидент — Валентин Мороз, трембітали: Михайло „Мочеряк“ і Василь Софійчук. Після відкриття, що його зробив голова УСОГ — Михайло Бельмега, після молитви, відспівання пісні „Верховино...“ і після вшанування мовчанкою тих гуцулів, що упокоїлися останнього року, відбулася перша частина суботньої храмової програми: мгр Акація Бельмега накреслює життєвий шлях гостя Валентина Мороза та прочитала з відповідною інтерпретацією уривки з його „есею“. Замість останнього слова. Після того присутні мали змогу почути рецитацию новел Василя Стефаника „Сини“ із грамофонної пластинки рецитатів — виконавці Юліаном Геником Березовським. Цю частину програми закінчив голова УСОГ звіт про працю Об'єднання за останній рік.

В дискусії порушено — між іншим — справу існування двох центральних гуцульських організацій: УСОГ і так званої „Конференції“, а також справу видання Гуцульського Альбому, над яким працює тринадцять

років. Відносно однієї і другої справи висловлено думку, щоб їх полагодили якнайкраще і в позитивному — розуміється — сенсі: щоб гуцульські центральні об'єднання і щоб приспівати видання Альбому. Другу частину суботньої програми творила спільна вечір-бенкет у просторій ідеальній „Верховині“. За голівним столом зайняли місця: численні почесні гості на чолі з о. Богданом Скасовим: Валентин Мороз, Іван Олексин (від УСОГ), д-р Роман Барановський (від УКА), Василина Петришин, д-р Галина і Свято-слав Клофас, д-р Богдан Гарнаєвський, д-р Мирослав Малейський (від Братства дивізійників), Михайло Бельмега, Василь Слобода, д-р Михайло Лоза. Бенкет відкрив коротким словом голова УСОГ Михайло Бельмега і передав згодом ведення бенкету майстру церемонії Василеві Слободанові. Вечір розпочав молитвою „Царю небесний“. Приспівав її разом із присутніми гостями о. Богдан Скасов. При тому привітав він учасників храму кількома теплими словами.

В часі вечери Валентин Мороз виголосив інтересну доповідь — відповідь до о. Скасова. Усні привітання: Іван Олексин (від УСОГ), д-р Роман Барановський (від УКА), Михайло Гаврилюк, Танасій Опарик замість словом привітав присутніх пісню (в його гарний голос). Письмові привітання: прислали: Гуцульське Товариство з Великої Британії; Осередок СУМА в Буффало, Анна Кузич із Сент Кетеріна, Канада, і Павло Форманюк з Каліфорнії.

Після вечери відбувся концерт, на програму якого склалися виступи гуртків із Балетної школи Роми Приймич Богачевської. Квартет „Каравана“ співав під фортепіановий супровід Дозі Сигіди шість пісень. Квартет „Каравана“ має вже свою славу і м.с.нефакт слово його більше до цієї слави не додало. Знову ж про танцювальні гуртки Школи Роми Приймич Богачевської годиться сказати кілька похвальних слів, бо учні цієї школи — це нові зірки на українському небосхилі. За свій виступ вони заслужили собі повне признание. Особливе призначення належить учительці. Групи, що виступали, носять такі назви: „Сизокрилі“ з Нью Йорку і „Зорепад“ з Олбана. До танців грала на акордеоні Надя Сечук. Згідно із текстом запрошень на храм, на концерті мала виступити гуцульська танцювальна група „Черемош“ з Філадельфії. Однак ця група не могла прибути на храм, бо багато членів її виїхали з хором „Прометей“ до Європи. В концерті взяли участь гуцульські тріої музики в складі: Михайло Мачерняк — скрипка (Бюффало), Михайло Гаврилюк (Філадельфія), Іван Гаврилюк — цимбали (Філадельфія), Михайло Павлюк — сопілка (Філадельфія), Микола Ковків, мол.бубон (Гамільтон). Ця прекрасно вишкolenа капеля відіграла

Концерт-іспит студії Білогруда

Кожного разу, як я отримую акуратно видрукване запрошення на іспитовий концерт фортепіанної студії Ігоря Білогруда, я маю відчуття якогось святого, переможного, досягнення. На цей концерт писемно йти, хоч віддаль та інші труднощі наших буднів стоять на перешкоді масової участі нашої громади. А може й не тільки ці труднощі, а просто байдужість і інертність.

А шкода, бо це надзвичайно приємна подія. Причепурені, гарні діти й молоді звитують вчителів і батькам про наслідки своєї праці. Мусять старатися, щоб не спіткнулися посеред свого виступу, щоб не показати себе лінгвістичним недбаєм. Звичайно, хвилювання й нервовість часом збіє дужо доброго виконавця так, що бідна дитина мало не плаче. Але й батьки, й тим паче вчитель знають, як студент грав упродовж року, знають його вміння й хист.

Двадцять дев'ятий раз звітували 8-го червня в Оак Парку біля Чикаго учні професора Білогруда, все нові й нові. Скільки їх він уже вивчив за ці роки — а скільки б іще міг вивчити, якби батьки більше дбали, щоб прищепити своїм дітям любов до музики, щоб музикою осяляхетніти їхні й свої власні душі. Цього року учні поменшали, тому й концерт шов без перерви. Як завжди, починали наймолодші, а закінчували най-

декілька гуцульських мелодій. Програмою концерту керував Юрій Гудим'як з Боффало.

Після концерту відбулася забава. До танців пригравала оркестра „Амор“, а також і тріої музики в поданому вище складі. Під час застави розіграно на льотерії образ, що його подарував в користь УСОГ Степан Трутак з Торонто.

На неділю 25-го травня приїхав перший день Зелених Свят. Після сніданку гості відвідали до церкви, щоб взяти участь у Службі Божій, яку — на інтенцію Гуцулів — відслужив о. Богдан Скасов. Безпосередньо після Служби Божої була відслужена панахида за спокій душ померлих дочок і синів гуцульської землі. Згідно з гуцульським звичаєм кілька чоловіків у гуцульських одягах із бартками зформували почесну варту.

З огляду на Зелених Свят на „Верховині“ того дня сплелися дві імпрези: сюди приїхали українські ветерани, щоб вшанувати поляглих за волю України воїнів українських армій. Після другої Служби Божої відділ комбатантів і інші збиралися біля символічної могили, щоб взяти участь в панахиді за поляглих. Від світських учасників тут промовляв голова УСОГ і разом з тим подар „Верховині“ Іван Олексин. Гуцулі взяли участь у панахиді організовано. Від УСОГ зложили на могилі вінець голова і місто голова УСОГ — Михайло Бельмега і Степан Трутак. Цей жалобний обряд закінчено звуками трембіти, що пролунали з верха могили по всій „Верховині“. Мимохіт пригадалися слова пісні:

Засумуй, трембіто, та по всьому світу.
Що зів'яло галичанам сорок тисяч цвіт...

На жаль, дотепер зів'яло уже цього цвіту куди більше — та й не самі тільки галичанам, а всім Україні. Трембітав Василь Соловчук.

Після панахиди комбатанти влаштували помпальний обід. Цей обід був спільний для учасників обох імпрез. При почесному столі з комбатантами зайняв місце і представник УСОГ — Михайло Бельмега, та склав привіт від учасників храму.

Прийшов час від'їзду. Люди прощалися сердечно, а б сказав — навіть за певним церемоніально: при звуках тріоїстих музик. Учасники храму розійшлися — хто як і хто куди. Наш автобус, який вів приблизно 50 пасажирів, віддалявся від „Верховини“ в напрямі до Буффало. Хоч автобус мчав, думка подорожніх від „Верховини“ не віддалялася. Вітвухах не переставала гомоніти пісня — „Верховино, світку ти наш...“

Михайло Лоза

Відбудеться Сьомий пластовий спортивно-вишкільний табір

В неділю, 26 липня, на пластовій оселі „Вовча Тропа“ у Іст Четтемі загін „Червона Калина“ при допомозі інших пластових куренів відкриває свій Сьомий спортивно-вишкільний табір для пластового юнацтва, який триватиме до суботи 9-го серпня.

Як і попередніх років, коли ці табори втішались призначенням і Пластового Проводу і батьків та учасників, організаторів — пластові сеньйори І. Декало, Ю. Струтинський, М. Лозинський, О. Кебало й інші докладуть усіх старань, щоб в оточенні найбільш довірливих для здоров'я і безпеки, розвинути фізичні та психологічні вартості учасників табору. Пластовий досвід організаторів, їхня посвта і праця для молоді та пильний нагляд довголітнього педагога фізичного виховання проф. О. Савчинського — запорука дальшого розвитку цього спортивного табору.

У минулому здорова ривалізація створила велике число спеціалізованих таборів: водних, мандрівних, тенісних, копаного м'яча, — але потрібна також наука фундаментальних вміностей у всіх галузях спорту для юнаків і юначок навіть з пересічними можливостями. Цей табір акраж хоче запозичити що прогалину. Тому організатори табору сподіваються що Сьомий пластовий спортивно-вишкільний табір не лишиться поза увагою зацікавлених, а навпаки: цьому табору належатиметься першесте у виборі, що його повинні

зробити і юнаки-пластуни і батьки.

Десять заповідей Сьомого спортивно-вишкільного табору Пласту, де кожний учасник має право:

1. брати участь у спорті без огляду на свою фізичну спроможність і ступінь приготування; 2. змагатися у вибраному роді спорту нарівні свого ровесника; 3. одержати добрий інструктаж; 4. брати участь в вишкільній діяльності і здорових обставинах; 5. брати участь у спорті, як підготовка, а не вже доросла людина; 6. одержати відповідне фізичне приготування для участі в спорті; 7. мати рівну можливість досягнути щіль; 8. децидувати самому

про участь у даному роді спорту; 9. бути трактованим усіма з гідністю; 10. мати приємність у спорті.

Ці табори дають змогу учасникам табору розвинути цілий характер, потрібні у дальшому житті. Наука по-спортовому приймати успіхи чи програму залишає свою печать на їхній поведінці в майбутньому. У рамках ювілейних святкувань Української Спортової Централі Америки й Канади провід табору під команду пл. сен. Нестора Нинки планує перевести для всіх учасників вичерпну пробу фізичної вправності.

(Лешт.)

В глибокому смутку ділимося болісною вісткою, що в суботу, 28 червня 1980 року, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшла у Вічність

наша Найдорожча
МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

ІРЕНА ЗАБОЛОЦЬКА з дому ПІТЬО

ПАНАХИДА відбудеться в вівторок, 1-го липня 1980 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН в середу, 2-го липня 1980 р., о год. 9:30 рано з церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., на центар Evergreen in Hillside.

Горем прибиті:

донька — ДАРИЯ ДОЛІНСЬКА з чоловіком ЮРІЕМ і сном РОМЦОВСЬКОЮ
сестра — КЛІЯДІЯ КІНДЗЕЛЬСЬКА з чоловіком ЕМІЛІАНОМ

брати: ОРЕСТ з дружиною СОФІЄЮ і сном ВОЛОДИМИРОМ
ЮРІЙ з дружиною СОФІЄЮ
АНАТОЛІЙ з дружиною МАРГАРЕТОЮ і сном БОГДАНОМ

братанки: ВОЛОДИМИР з дружиною АННОЮ
РОМАН з дружиною ХРИСТИНОЮ та ближча і дальша Родина

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приїждців і Знайомих, що дня 26-го червня 1980 року, по довгій недугі, упокоїлася у Лугоші (Румунія), наша Найдорожча

МАТИ, БАБЦІ І ПРАБАБЦІ

бл. п.

ОЛЕНА ВАСИЛОВИЧ родом ЗОТА

вдова по священникові Гаврилові Васильович, на 83-му році свого життя.

ПОХОРОН відбудеться 28-го червня 1980 року з православної церкви в м. Пугош.

ПАНАХИДА

У Сороковий день смерті

буде відслужена

в суботу, 2 серпня 1980 року

у церкві Всіх Святих в Нью Йорку, Н. Й.

при 206 Іст 11-та вул.

Просимо Знайомих помолитися за спокій її душі.

У глибокому смутку:

дочки: ЗЕНОВІЯ ОНУФРЕЙЧУК-БЕРВИЦЬКА з синами СЕРГІЄМ і ВОРОСКОМ і їх родинами
ІРИНА МАМАЛІГА з мужем
О. ФІЛІМОНОВ з двома дочками
МАРІЯ МЕРЦІУФ з мужем ФІДІРХОМ
ТАМАРА ГЕРГА з мужем і сном та родиною
Ближча і дальша Родина на Буковині, Україні, Німеччині, Австрії й Америці

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку повідомляємо Родину і Знайомих, що 27-го червня 1980 року, по короткій і важкій недугі, з волі Всевисшнього, відійшов у Вічність, завоєвавши Найсвятішими Тайнами, проживши 89 років,

наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО І ДІДО

бл. п.

ПЕТРО ЛЕХМАН

нар. в Копичинцях, Галичина, б. учасник Визвольних Змагань, довголітній діяч на культурно-освітній ниві в Рідній Україні, нестомний працьовитий будівельний Комітет Церкви Покров Преч. Діви Марії, голова Комітету за Петрикарський Устрій та довголітній виховник молоді в Рідній Школі.

ПОХОРОНИ Покійного відбудуться в понеділок, 30-го червня 1980 р., з церкви Покров Преч. Діви Марії у Вільямсвіку, Конн. на центар св. Йосифа.

Горем прибиті:

дружина — ЄВГЕНІЯ
сини — БОГДАН
сина — НЕЛІ
внуки — БОГДАН, ПЕТРО, МИХАСЬ І МАРКО

Карпатський
Лещетарський
Клуб —
Нью Йорк

впаштовіє

в дні 4, 5 і 6-го липня 1980 року
на коротк Оселі УНСоюзу

СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за першість УСЦАК-Схід 1980

в групі чоловіків, сеньйорів, жінок юнаків і юначок

за перехідну чашу (сеньйорів) в пам'яті
д-ра Володимира Ленця та за нагороди КЛП

Провід змагань: Роман Ракочин, Ярослав Рубель, Юрій Савчук та Зенон Сніжлик.

• Реєстрація від год. 9-0ї, в п'ятницю, 4-го липня.
• Початок змагань — п'ятниця, 4-го липня, 10-та год. ранку.
• Вписове: 7,00 дол. від особи.
• Приспівання проситися замовляти через Управу Союзівки.

UNA Estate Soyuzivka

Kerhonkson, N.Y. 12448

Tel.: (914) 626-5641

„Римляни“ розповідають...

(Закінчення зі стор. 1)

тін. Інакшими словами — ця група юних семінаристів є уособленням пильних студентів, які змагаються до удосконалення в науці і поглиблення своїх знань української а водночас вона є жвавим і свідомим активом, яка бере участь в житті Української Церкви і українського народу.

У дальшій розмові о. Несеняк, жартома називаючи семінаристів — „римлянами“, розповів про шість їхньої поїздки, яка оснований у цьому, що не тільки вони відвідуватимуть досі ім незнані країни і стрічатимуться із українською громадою, але головово вони своїми виступами, в обрами яких буде розмова частина і висвітлювання дієпророк про Малу Папську Семінарію, пропагуватимуть її ім'я.

Група перебувала у Йонкерсі, Н. Й., на парафії церкви св. Івана Хрестителі, парохом якої є о. Петро Федорчук, а співробітником о. Стефан Фабрігас. У п'ятницю, 27-го червня семінаристи мали свій перший виступ у Ньюарку, Н. Дж., у залі церкви св. Івана Хрестителя, парохом якої є о. Михайло Кучмак. У неділю, 29-го червня семінаристи були у Філадельфії Па., де відбувся їхній виступ на парафії церкви Христа Царя, а відтак вони поїдуть до Канади, де гостюватимуть у Торонто шість тижнів. Описля їхня група знову повернеться до ЗСА і матиме свої виступи у Детройті, Міч., Клівленді, Огайо, та Чикаго, Іл. Останні дні на цьому континенті семінаристи проведуть на молодечих літніх таборах. До Риму повернеться ця група, з якої чотири відідувачі є з Америки, два з Англії, два з Німеччини, а один із Канади, з початком серпня.

Виставка Едварда, Юрія і Яреми Козаків буде відкрита від 4-го липня.

Група перебувала у Йонкерсі, Н. Й., на парафії церкви св. Івана Хрестителі, парохом якої є о. Петро Федорчук, а співробітником о. Стефан Фабрігас. У п'ятницю, 27-го червня семінаристи мали свій перший виступ у Ньюарку, Н. Дж., у залі церкви св. Івана Хрестителя, парохом якої є о. Михайло Кучмак. У неділю, 29-го червня семінаристи були у Філадельфії Па., де відбувся їхній виступ на парафії церкви Христа Царя, а відтак вони поїдуть до Канади, де гостюватимуть у Торонто шість тижнів. Описля їхня група знову повернеться до ЗСА і матиме свої виступи у Детройті, Міч., Клівленді, Огайо, та Чикаго, Іл. Останні дні на цьому континенті семінаристи проведуть на молодечих літніх таборах. До Риму повернеться ця група, з якої чотири відідувачі є з Америки, два з Англії, два з Німеччини, а один із Канади, з початком серпня.

Концерт хору „Кобзар” у Лос Анджелесі

В неділю, 8-го червня, в залі Колежжу Непорочного Серця відбувся річний концерт хору „Кобзар” під проводом відомого музичного мистця Володимира Божика.

Цього року цей річний концерт хор присвятив пам'яті нещодавно померлого композитора Станіслава Людкевича, що його в друкованих програмках для відвідувачів слушно згадується як „одного з найвизначніших музичних інтерпретаторів творчості вельветів української музики й поетичного слова: Тараса Шевченка та Івана Франка”. Тож цілком зрозуміло, що половину репертуару І-ї частини концерту вивипили музичні композиції С. Людкевича, починаючи з високопатрістичної пісні-гимну „Живи, Україно” (слова Ол. Олеса) по черзі популярну стрілецьку „Ой, у лузі червона калина” — до славної думи „Ой, Морозе, Морозенку”, „Української баркарولی” (слова В. Пачовського) і „Чи ми ще зійдемося знову” (слова Т. Шевченка).

Дальший репертуар І-ї частини концерту складався з творів різних українських композиторів, серед яких домінували два наших музичних класиків: Микола Лисенко (дві пісні з поеми Т. Шевченка „Гамалія” і хор з опери „Утоплена”) і С. Гулак-Артемовський (фінал з опери „Запорожець за Дунаєм”) — пісня „Там за Дунаєм”, за Дунаєм). Цей фінал хор проспівав з великим одушевленням, „з блиском в голосі й очах”.

Особливо блискуче провела свою партію солістка Ліда Каслер, сопрано, висловлюючи глибоку вдячність Творцям, що знову соняшно-світлу радість на вістку повернення в Рідний Край.

Обов'язок дописувача велить не забути і тих точок програми, які ми хвилюю оминували, захопившись фіналом із „Запорожця”. Отож перша композиція (після всіх Людкевичів) була „Сонце заходить, гори чорніють” — слова Т. Шевченка, муз. Роздольського, з сольовим Б. Крушельницького, Елєгійний наступ цієї пісні сусидить з тужливою мелодією наступної — „Ой нема, нема” — слова Шевченка, муз. М. Лисенка. Гарна це річ.

Та в уяві нашій так і встають бандуристи Капелі ім. Т. Шевченка. Та й не диво: на чоловічий хор та ще з аккомпанюментом бандур оце „Ой нема, нема” справляє преглибке враження.

Слідше значуща річ „У долині село лежить” — слова Ів. Франка, муз. Б. Бортоса. Прізвиськом композитора нам зустрілося чим вперше, і треба сказати, що річ музично всім зацікавила, і хор виконав її цілком добре, включив з сольовою партією Юрія Вибачивського. Пісню „Туман хвилями лягає” — пісню „Там за Дунаєм”, за Дунаєм). Цей фінал хор проспівав з великим одушевленням, „з блиском в голосі й очах”.

Вихід хористів на сцену після перерви можна назвати триумфальним — так захоплено зустріла зала появу жіночої частини хору в нових оригінальних убраннях. Весь хор це відчував, і перша ж пісня „Україно, зоре” (муз. С. Козака) зазвучала бадьоро і триумфально: мелодія пісні в органічній відповідності до слів переходила від глибокого ліризму до героїчних тонів. До речі, в програмках не подано автора слів, хоч напевно індивідуальний автор тексту є, подібно до таких пісень як „Стоїть гора високая” Л. Глібова, „Повій, вітре, на Україну” С. Руданського. Ці пісні також часто подають без автора слів, як, мовляв, пісні народні.

Не подано автора слів і наступної пісні — „Засяло сонце золоте”, лише прізвиськом композитора — І. Недільського. Ця пісня також належить до „репертуарних улюблених” „Кобзаря” — зала завжди сприймає її з піднесенням. А далі — в залі полонула тужлива мелодія заспіву (сольо — тенор П. Маринів) пісні карпатських полонин — „Відай мої, відай” (музичне оформлення А. Гуцалевича). Це, безумовно, одна з найкращих пісень у даному концерті, хоч вона не віддала більше оплесків за інші. І тут згадується слова, сказані колись славним басом Патронієм: „Оплески залі м'єродайні для каси, а не для артиста”.

Народна пісня „І шумить, і гуде” в обробці Г. Веровки, особливо дві пісні українського Закарпаття, здобули ясні оплески відяної залі.

Програму концерту скінчено. Вже підносять диригентів і піаністів (проф. Ліда Куріленко) китиці квітів. Але сповнена ентузіазму зала не відпускає артистів, хоче співати. І маестро В. Божик дає хористам знак до співу наддніпрян.

Успіх концерту, безперечно, буде поштовхом до подальшої інтенсивної праці „Кобзаря”, зокрема стимулюватиме виїзд на гостинні виступи в Сан-Франциско і Фенікс. Щоправда, матеріальний успіх не дорівнював моральному, бо концерт відбувався не в своєму безплатному приміщенні УКО, а у винайнятій залі коледжу.

Хор дістав після концерту численні побажання успіху і сили для подальшої музичної діяльності; міцним уступом одного такого побажання, — саме від релігійного Т-ва „Свята Софія” західну репортерку, з ним солідаризуючись:

„Продовжуйте плекання і популяризацію української пісні і музики, щоб у надходженні 1000-ліття Хрещення Русь-України чар та мелодія нашої пісні здобула для України якнайбільше прихильників та невичислених оживляла українське серце”.

А. Юрчиш

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редактор Омелья Твардовський

ПЕРЕД ОДИНАДЦЯТИМ ВІДКРИТТЯМ СПОРТОВОЇ ШКОЛИ УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ”

Швидко промайнув час від 10-го серпня 1979 року, коли на оселі „Верховина” відбулися скромні святкування І-ї Української Спортової школи УСВТ „Чорноморська Січ”. Стоїмо на порозі 11-го відкриття цієї відзначеної і визнаної американськими й українськими спортивними центральними організаціями школи. Від кількох тижнів напливають зголюшення нових учасників і „ветеранів”, які побували вже на вишколі кілька за попередніх років. Коли згадуємо „ветеранів”, то маємо на увазі тих юнаків і юначок, що з 6-ти років життя починали свій спортивний вишкіл і тепер бажали продовжувати, кожорічно аж до 16-ти років, бо до цього віку приймає „Січова Спортова Школа”.

За час свого 10-річного існування Спортова школа „Ч. Січ” випустила багато сотень своїх вихованців з різних міст ЗСА. Виправді не усі вони стали справжніми спортсменами, але велике число з них продовжують на місцях „солідно” учитися і чесно змагатися так, як їх зобов'язала щоденна присяга в Спортивній школі.

Коли на протязі минулого сезону ми приглянулися до виступів існуючих в ЗСА українських спортових дружин (копаною м'яча, відбиванки, тенісу, плавання), то з приємністю побачили цілий ряд випускників Спортової школи „Ч. Січ”, а в зустрічах з ними почули слова вдячності і признання за набуто або адосконалене спортове знання. В Нью-Йорку — брати Паславські, Гунчак, Ю. Курція, Ю. Ткачук, Р. Дахнівський, то юначки — сестри Дахнівські, Білінська, Волниць, Дахнівська, і ряд інших, які виступають у чоловічих відбиванкових дружинах „Левів”. У Клівленді — брати Клеки, Клоос, З. Жига, Чухрай, й інші в копаному м'ячі; в Детройті — брати Дудука, Кашки, Гриньків та в копаному м'ячі; в Іонкерсі — брати Глузкий, Вудзкий, Шур, Коліцький, Дашко, Коцур, Сидор, і багато інших у копаному м'ячі дружин „Крилатих”; у Філадельфії — брати Колодій, Козак, Ярмочук, Вілкс, Гікс, Сірий; юначки Сірі в дружинках „Тризуба” копаного м'яча і відбиванки і т. д.

Усі згадані, як і не згадані колишні учасники Спортової школи не тільки продовжують адекватно улюблені ділянки спорту, але й успішно виступають на загальноамериканській спортивній арені, на якій гідно прославляють українське ім'я. Цього саме навчав Українська Спортова школа УСВТ „Чорноморська Січ” цю нашу молоді, що кожорічно приїжджає до неї.

В цьому, як і минулих роках управа Спортової школи „Ч. Січ” заважала до інструкторського складу визначних професійних учителів, тренерів і солідних та випробуваних опікунів, які усі разом передовідтворюють на високому рівні адосконалені вишкільні програми. Між іншим, у цьому списку знаходимо такі багатомовні імена: Ігор Чупенко, д-р Т. Гунчак, учитель: Володимир Леонів, Петро Коваленко, Маріяна Бокло, Володимир Василук та ряд інших.

За час минулих 10 років Спортова школа „Ч. Січ” виростила і закріплює вже в поважну спортово-виховну інституцію, що гартує українських молоді

правильно фізично й духовно виховання. Завдяки муравинній праці ряду діячів, УСВТ „Ч. Січ” у цьому році було назначено американською урядовою інституцією офіційним спонсором усіх літніх таборів на оселях „Верховині” і Союзівці. В зв'язку з цим плануються дальші розбудови й поширення Спортової школи „Ч. Січ”, як й інших літніх таборів на згаданих оселях. А тим часом учасників цього річного Спортової школи „Ч. Січ” чекають цікаві і корисні діла і духа програми, відновлені приміщення, розваги.

Дальші кроки заліпилися за нашими батьками, від яких залежить, чи їхні діти будуть активними учасниками Спортової школи і ентузіастами підуть слідами згаданих вже давніших випускників нашого вишколу, чи може залишаться на місцях вулицях і завулках, де на цих дітей чекає злочинний елемент?

(Пресова Служба С.Н.)

ЯК ЗАКІНЧИЛИ СВОЙ СЕЗОНІ ДРУЖИНИ УСВТ „Ч. СІЧ”

В неділю, 8-го червня, впрішті закінчили свій сезон у „Мейджор дивізії” Шейфер Ліги, Н. Дж., перша дружина, яка здобула воковером перемогу 1:0 з клубом „Ошен Кавіті”. Згідно з календарем гор ліги, „Ч. Січ” мала ще відбутися останні змагання з Петерсоном, але тому, що цей клуб випадає до Нижньої Дивізії, управа „Шейфер Ліги” відклала цю зустріч.

Після підключення решти залеглих гор, кінцевий показник таблиці „Мейджор дивізії” сезону 1979/80 має такий вигляд:

	гор	точок
1. Польські Соколи	18	29:7
2. ПКС „Вісла”	18	29:7
3. Інтер-Сербія	18	23:13
4. Румунський С.К.	16	17:19
5. УСВТ „Ч. Січ”	16	16:20
6. ПІЛ Пасейк	17	16:20
7. Рома С.К.	17	15:21
8. Ошен Кавіті С.К.	17	12:24
9. Еспана С.К.	17	10:26
10. Петерсон В.К.	16	5:31

У складі „Ч. Січ” на протязі сезону виступали, після переходу групи 9-ти змагунів до Інтер-Сербії, слідує футбольні: М. Хамулак, Ю. Ваку, Д. Ваку, А. Охрименко, В. Ткач, В. Несторенко, А. Денісик, А. Ваку, В. Леонів, В. Каздоба, В. Сар, Г. Майк, Ю. Турій, І. Калінович. Провідний і тренер — Юрій Саварин.

(от)

УАСТ „Черник” Детройт — Спорт Клуб 24 — 0:2

В неділю, 1-го червня, перша дружина „Черника” зазнала поразки з німецьким клубом 24 вислідом 0:2. Ці змагання відбулися на власній площі на оселі Діброва поблизу Брайтона. В першій половині гра була рівноярною, але німці здобули ведення 1:0 з вільного, використавши помилку оборони „Черника”. Після перерви „Черник” перейняв ініціативу, але не зміг використати добрих можливостей для здобуття вирішального голя. В 75-й хвилині німці стріляли другого голя і таким чином заперили собі перемогу 2:0. „Черник” (резерва) — Спорт Клуб 24 (резерва) — 2:1

У відвідинах у старших осіб

Багато парохів — священиків, пам'ятаючи Христову науку про любов до ближнього з доброю волю, почуття й обов'язку відвідують хворих і немірних людей, здебільшого зі своєї парафії, несучи їм морально-духовне задоволення. Іздається, хворий чи немірний, одержавши зуст священика як духового лікаря, тут чи іншу пораду, чи прочитавши молитву, починає відчувати себе легше. У нього з'являється більше надії на його видужання і покращення стану його здоров'я.

Про це духовні пастори знають і багато з них намагаються дати якнайкраще хворому духовно-моральну допомогу, незалежно від того, де той хворий, старший чи немірний перебуває: в шпиталі, будинку для старших чи навіть у себе дома.

Настоятель церкви Св. Вознесіння Мейлвуду, Н. Дж., о. І. Наконечний вірний цій задачі і на кожний поклик хворого він негайно з'являється до нього, щоб йому допомогти.

І так, перебуваючи в будинку старших і немірних осіб у Оранджі, Н. Дж., „Вайт Гавз Нирсінг Гом” і познайомившись з адміністраторкою цього закладу пані Берковіч, у розмові з нею о. Іван погодився обслуговувати хворих, прибувши до них з церковним хором, тобто — дати концерт.

У визначений день, а це було в неділю 18-го травня, члени церковного хору в кількості 20-ти осіб з настоятелем церкви о. Наконечним, диригентом хором Л. Харченком і старостою Іваном Самчуком, одягнувшись — жінки в українських вишивках, а чоловіки — в темні убрання, в пообідні години прибули до цього будинку.

Тут їх мило зустріла згадана адміністраторка будинку й запросила до просторої залі, в якій вже сиділо понад 50 осіб, здебільшого у візках. Всі ці старші люди прибули сюди, одні з допомогою обслуги, інші самі, аби прослухати український духовний концерт релігійних пісень церкви Св. Вознесіння.

Концерт складався виключно з релігійних пісень. Розпочався він молитвою: „З нами Бог...” в якій сольо співав протодиякон Микола Чалий. Хором диригував настоятель церкви о. Наконечний. „Хай радіє душа...” і „Хто Бог Великий”.

У другій частині, що її провів диригент хором Л. Харченко, було відспівано: „Воскресну пісню” — сольо Раїса Волуйчик, „Гряди, гряди”, „Ми тямно”, „Благословен, хто йде”, „Ми бачили світ”, „Отче наш” і „Боже, Великий, Єдиний”.

Голосним багатолітнім всім присутнім на залі було закінчено цей вдалий концерт, що його вела студентка Ліда Думчик. Концерт дав задоволення всім, що його слухали, зокрема — тим старшим і немірним, які в умовах самотності, без родини і близьких друзів цього духовно-релігійного концерту так потребували.

Вони, сидючи у візках чи то

Переможні голя для „Черника” здобули: З. Прибула і О. Денді. „Черник” (мол. новаків) — Фрейзер (мол. новаків) — 3:0. Опикуном непереможної дої дружини „Черника” є змагує першої дружини Р. Колодій. „Черник” (старші новаків) — Експрес (старші новаків) — 7:0

В. Г.

ВАКАЦІЇ

ВИНАЙМАЄМО ПОМЕШКАННЯ

з 1, 2, 3 спальними, приватними кухнями і лазнями, також кімнати, з загальною кухнею, великі веранди, зелені подвір'я, тільки ПИВОВА біля околиці. Ціни помірковані. У черні і вересні зникає.

Телефонуйте: (609) 522-9005

VILLA MARIA

209 E. Crocus Rd. Wildwood Crest, N.J. 08260

Нема то як на

СОЮЗІВЦІ

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетсکیلпських горах біля м. Кергонксон, Н. Й.

Замовляйте місця завчасу на: КІМНАТИ — на незрівняний вакаційний побут на СОЮЗІВЦІ!

Гірська природа, відновлені кімнати, домашня кухня, 8 тенісових кортів, відбиванкові площі, олімпійського розміру басейн, мистецькі і розважкові імпрези, забави та багато інших угодниць.

ДИТЯЧИЙ ТАБІР

(від 7-11 р.)

ДІВЧАТА від 5-го липня — 19-го липня 1980 р.

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

від 20-го липня — 9-го серпня 1980 р.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ

від 10-го серпня — 23-го серпня 1980 р.

Ім'я,

прізвище

Адреса

Замовлення висилати:

Ukrainian National Association Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641.

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА „THE UKRAINIAN WEEKLY”

Просимо вжити, вивипити і разом з належною передплатою переслати до Адміністрації „Свободи”.

„СВОБОДА”

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Дата

Передплата

річно для членів УНС — \$5.00, для нечленів — \$8.00

Прощу зарахувати мене до передплатників

THE UKRAINIAN WEEKLY

Ім'я і прізвище

Address: No. Street City State Zip Code

Я є членом УНС, Відділ Я не є членом УНС

Залучую (неком) грошовим переказом ()

мою річну передплату ()

Передплата \$..... Пресовий Фонд \$.....

HELP WANTED

Є ВІЛЬНА ПРАЦЯ

АДМІНІСТРАТОРА

ВЕЛИКОГО БУДИНКУ — ПОВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ. ВИМАГАЄТЬСЯ ДОСВІДУ В АДМІНІСТРУВАННІ ТА НАГЛЯДІ ПОСІЛОСТИ.

Голоситись (201) 451-2200

Джерзі Сіті, Н. Дж.

ТАК БАГАТО ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ТАК МАЛО...

ЗВЕРНЕННЯ АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ”

Зближаємося до закінчення першої половини цього 1980-го року та пірничих підсумків, від яких залежатиме наше плування, а з цим і наша активність у другому півріччі.

У цьому конкретному випадку маємо на думці „Альманах УНС — 1980”. На честь і славу наших передплатників треба сказати, що в цьому році відгосин на висилку цієї „книжки року” був у кожному відношенні кращий, від такого в кількох попередніх роках. Це відноситься однаково, як до кількості тих, які відгукнулися, так і до суми, яку вони за цей альманах вплатили. Але все це ще далеко від того, що можна б уважати за задовільне та що захоплювало б до продовження такої акції. Бо коли на висилку книжки відгукнувшись заведи одна третина тих, що їм цю книжку вислано, то це навряд чи може захоплювати до продовження такої акції. І йдеться тут не про якісь великі суми, але про кілька доларів, отже годі повірити, щоб дві третини читачів „Свободи” не могли на тих кілька доларів спромогтись.

Отже, треба припускати, що мається тут до діла радше з цілком нормальним і людським недоглядом, переоченням і подібним, що кожному може трапитися.

І тому ця наша пригадка. Прохаємо всіх тих наших передплатників, які одержали „Альманах УНС — 1980”, і які досі ще не відгукнулися на цю висилку, щоб скористали із доданого до цього заклику формуляра, вивипили його та негайно переслали нам разом із заплатою за альманах та ентузіастично пожертвою на пресовий фонд, яка буде з подякою потверджена на сторінках „Свободи”.

Очевидно, цей наш заклик не відноситься до тих наших передплатників, які з різних причин не можуть собі дозволити на заплату за альманах; їх прохаємо прийняти той альманах, як подарунок від УНСОюзу. Але ми не думаємо, що таких є аж дві треті частини наших передплатників.

Очікуємо вістки від Вас. Від цього бо, що від Вас очікуємо і що є так мало, може залежати так багато для всієї нашої громади!

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ”

Дата:

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ”:

Ім'я і прізвище

Ч. Відд. УНС

Address: No. Street City State Zip Code

В залученні переказу \$..... (неком) або поштовим переказом ()

\$7.50 — Альманах УНС 1980 р.

\$..... Пресовий Фонд;

\$.....